Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

26. ledna 2017 **

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 — Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska — Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 13 — Obcházení — Článek 18 — Nedostatečná spolupráce — Důkaz — Soubor shodujících se nepřímých důkazů — Rozporuplné odůvodnění — Nedostatečné odůvodnění — Porušení procesních práv“

Ve spojených věcech C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P,

jejichž předmětem jsou tři kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 27. května, 29. května a 1. června 2015,

Maxcom Ltd, se sídlem v Plovdivu (Bulharsko), zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

City Cycle Industries, se sídlem v Colombu (Šrí Lanka), zastoupená T. Müller-Iboldem, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévotem, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, původně zastoupená S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, jakož i B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-248/15 P),

a

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

* Jednací jazyk: angličtina.

City Cycle Industries, se sídlem v Colombu, zastoupená T. Müller-Iboldem, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévotem, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, původně zastoupená S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, jakož i B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvním stupni,

Maxcom Ltd, se sídlem v Plovdivu, zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-254/15 P),

a

Rada Evropské unie, původně zastoupená S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, jakož i B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

City Cycle Industries, se sídlem v Colombu, zastoupená T. Müller-Iboldem, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévotem, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

Maxcom Ltd, se sídlem v Plovdivu, zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-260/15 P),

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. června 2016,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. září 2016,

vydává tento

Rozsudek

1 Společnost Maxcom Ltd, Rada Evropské unie a Evropská komise se svými kasačními opravnými prostředky domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. března 2015, City Cycle Industries v. Rada (T-413/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:164), kterým Tribunál zrušil čl. 1 odst. 1 a 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. 2013, L 153, s. 1, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se vztahuje na společnost City Cycle Industries (dále jen „společnost City Cycle“).

Právní rámec

2 Ustanovení upravující přijetí antidumpingových opatření Evropskou unií byla v době rozhodné z hlediska skutkového základu sporů obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012 ze dne 12. prosince 2012 (Úř. věst. 2012, L 344, s. 1, dále jen „základní nařízení“).

3 Článek 13 tohoto nařízení, nadepsaný „Obcházení“, zněl takto:

„1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnot[ě] určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené v prvním pododstavci zahrnují mimo jiné mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti; zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí; případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Společenství prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky; a za podmínek uvedených v odstavci 2 montáž součástí při montážní operaci ve Společenství nebo třetí zemí.

2. Montáž ve Společenství nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud

a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření;

b) hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku; za obcházení se však nepovažuje případ, kdy hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů; a

c) vyrovnávací účinek cla je narušen cenami nebo množstvími montovaných obdobných výrobků a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Zahájení se provede nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců. Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že působnost opatření musí být rozšířena, učiní tak Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo od kterého je vyžadováno složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření. Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Společenství, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobci, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku. Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Společenství, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobci, kteří podléhají opatřením.

Osvobození se udělují rozhodnutím Komise po konzultaci s poradním výborem nebo rozhodnutím Rady o zavedení opatření a platí po dobu a za podmínek uvedených v dotyčném rozhodnutí.

[…]“

4 Článek 18 uvedeného nařízení stanovil:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

[…]

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

Skutečnosti předcházející sporům a sporné nařízení

5 Skutečnosti předcházející sporu jsou vylíčeny v bodech 1 až 28 napadeného rozsudku. Pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následujícím způsobem.

6 Dne 14. srpna 2012 obdržela Komise žádost podanou Evropským sdružením výrobců jízdních kol (EBMA) jménem tří výrobců jízdních kol v Unii, aby prošetřila možné obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 ze dne 3. října 2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1225/2009 (Úř. věst. 2011, L 261, s. 2), dovozem jízdních kol z Indonésie, Malajsie, Šrí Lanky a Tuniska.

7 Dne 25. září 2012 přijala Komise nařízení (EU) č. 875/2012 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením č. 990/2011 dovozem jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, Srí Lanky a Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, Srí Lanky a Tuniska, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. 2012, L 258, s. 21).

8 Dne 26. září 2012 Komise informovala o zahájení tohoto šetření společnost City Cycle, která má sídlo na Šrí Lance a vyváží jízdní kola do Unie, a zaslala jí formulář pro osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Společnost City Cycle byla vyzvána, aby na tento formulář odpověděla nejpozději do 2. listopadu 2012. Odpověď předložila Komisi dne 30. října 2012.

9 Dne 21. ledna 2013 Komise provedla v prostorách společnosti City Cycle inspekci.

10 Dne 31. ledna 2013 informovala Komise společnost City Cycle o svém záměru uplatnit článek 18 základního nařízení.

11 Dne 21. března 2013 zaslala Komise společnosti City Cycle, jakož i šrílanským a čínským orgánům, obecně informační dokument, ve kterém předložila svá zjištění o překládkách a montážích a zmínila svůj záměr navrhnout rozšíření antidumpingových opatření uložených na dovoz jízdních kol z Číny i na dovozy ze Šrí Lanky. Uvedený orgán v tomto dokumentu rovněž zamítl žádost o osvobození společnosti City Cycle.

12 Dne 29. května 2013 přijala Rada sporné nařízení.

13 V bodech 35 až 42 odůvodnění tohoto nařízení Rada v podstatě uvedla, že pokud jde o míru spolupráce šrílanských společností, pouze tři ze šesti těchto společností, které předložily žádost o osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního řízení, byly považovány za spolupracující. Pokud jde o tyto tři společnosti, jedna z nich žádost o osvobození stáhla a dvě další nespolupracovaly dostatečným způsobem, takže závěry vycházely v souladu s článkem 18 základního nařízení z dostupných údajů.

14 V bodě 58 odůvodnění uvedeného nařízení Rada dospěla k závěru, že mezi Šrí Lankou a Unií došlo ke změně obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.

15 V bodech 77 až 82 odůvodnění sporného nařízení se Rada zabývala povahou obcházení, které vedlo k uvedené změně obchodních toků mezi touto třetí zemí a Unií.

16 Co se týče překládek, v bodech 77 až 79 tohoto nařízení je uvedeno:

„(77) Vývoz původně spolupracujících šrílanských společností činil v posuzovaném období 69 % celkového šrílanského vývozu do Unie. U tří z šesti původně spolupracujících společností neodhalilo šetření žádné praktiky překládky. Ostatní vývozci nespolupracovali, jak vyplývá z 35. až 42. bodu odůvodnění.

(78) S ohledem na změnu obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení mezi Šrí Lankou a Unií potvrzenou závěrem v 58. bodě odůvodnění a na skutečnost, že někteří šrílanští výrobci/vývozci se nepřihlásili anebo nespolupracovali, lze proto učinit závěr, že vývoz prováděný těmito výrobci/vývozci je předmětem praktik překládky.

(79) Existence překládky výrobků čínského původu na Šrí Lance je tudíž potvrzena.“

17 V bodech 81 a 82 odůvodnění zmíněného nařízení Rada uvedla, že nebyla zjištěna existence montážních operací ve smyslu čl. 13 odst. 2 základního nařízení.

18 V bodech 92, 96 a 110 odůvodnění téhož nařízení Rada zaprvé konstatovala, že kromě snahy vyhnout se stávajícím antidumpingovým opatřením nebylo uvedeno žádné jiné opodstatnění nebo hospodářský důvod, zadruhé uvedla, že byl zmařen vyrovnávací účinek těchto opatření, a zatřetí konstatovala dumping ve vztahu k dříve stanovené běžně hodnotě.

19 Za těchto podmínek dospěla Rada v bodě 115 odůvodnění sporného nařízení k závěru, že překládkami na Šrí Lance docházelo k obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.

20 Podle čl. 1 odst. 1 sporného nařízení se konečné antidumpingové clo ve výši 48,5 %, stanovené v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení č. 990/2011 rozšířilo na dovoz jízdních kol zasílaných ze Šrí Lanky bez ohledu na to, zda byl u nich deklarován původ ze Šrí Lanky. Článek 1 odst. 3 tohoto nařízení stanoví, že se rozšířené clo vybere z téhož dovozu celně evidovaného v souladu s nařízením č. 875/2012.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 9. srpna 2013 podala společnost City Cycle žalobu znějící na zrušení čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení v rozsahu, v němž se na ni vztahují tato ustanovení.

22 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu společnost City Cycle navrhla, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení podle článku 76a jednacího řádu Tribunálu ve znění platném v době, kdy před tímto soudem probíhalo řízení. Návrhu na projednání věci ve zrychleném řízení bylo vyhověno rozhodnutím sedmého senátu Tribunálu ze dne 8. října 2013.

23 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. října 2013 podala Komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 11. listopadu 2013 předseda sedmého senátu Tribunálu vedlejší účastenství Komise povolil. Komisi však s ohledem na čl. 76a odst. 2 druhý pododstavec jednacího řádu Tribunálu ve znění platném v době, kdy před tímto soudem probíhalo řízení, nebylo povoleno předložit spis vedlejšího účastníka.

24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. března 2014 podala společnost Maxcom návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 16. července 2014 sedmý senát Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil.

25 Dne 25. června 2014 Komise navrhla, aby jí bylo povoleno předložit spis vedlejšího účastníka řízení podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu ve znění platném v době, kdy před tímto soudem probíhalo řízení. Tribunál tento návrh zamítl.

26 Na podporu žaloby na neplatnost uvedla společnost City Cycle pět žalobních důvodů. První žalobní důvod vycházel z porušení čl. 13 odst. 1 a čl. 18 odst. 1 základního nařízení. V rámci první části tohoto žalobního důvodu společnost City Cycle zpochybnila závěr Rady týkající se změny obchodních toků. V rámci druhé části tohoto žalobního důvodu společnost City Cycle zpochybnila závěr Rady učiněný zejména v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení, který se týkal provádění překládek. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení článku 18 základního nařízení, zásady proporcionality a povinnosti

uvést odůvodnění. Směřoval proti závěrům Rady týkajícím se odmítnutí spolupráce ze strany společnosti City Cycle. Třetí žalobní důvod vycházel z porušení zásad obezřetnosti a řádné správy, jakož i z porušení čl. 18 odst. 4 tohoto nařízení a práva společnosti City Cycle na obhajobu. Měl prokázat, že Rada zmíněnou společnost řádně neuvědomila o tom, že má v úmyslu zamítnout její žádost o osvobození, a že jí nezpřístupnila celý spis. Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení zásady rovného zacházení. Společnost City Cycle v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdila, že byla diskriminována oproti jednomu ze svých konkurentů, který používá stejný obchodní model. Pátý žalobní důvod vycházel z porušení čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení a zásady rovného zacházení. Směřoval proti závěrům Rady o existenci dumpingu.

27 Komise na jednání před Tribunálem zpochybnila přípustnost žaloby jako celku, když uvedla, že společnost City Cycle není šrílanským výrobcem ani vývozcem, nýbrž místním poskytovatelem, který jedná na účet čínského podniku.

28 Tribunál napadeným rozsudkem odmítl argumenty Rady týkající se přípustnosti žaloby. Ve věci samé zamítl první část prvního žalobního důvodu i druhý, třetí, čtvrtý a pátý žalobní důvod, které vznesla společnost City Cycle na podporu žaloby, jako neopodstatněné.

29 Druhé části prvního žalobního důvodu naopak vyhověl. Na podporu této části uplatnila společnost City Cycle zejména první výtku vycházející z nesprávného posouzení, jímž měl být údajně stižen bod 78 odůvodnění sporného nařízení. Tribunál zaprvé v tomto ohledu v bodech 82 až 97 napadeného rozsudku provedl rozbor informací, které předložila společnost City Cycle v průběhu šetření. Dospěl k závěru, že tyto informace neumožňují prokázat, že je skutečně výrobcem jízdních kol šrílanského původu nebo že splňuje kritéria podle čl. 13 odst. 2 základního nařízení.

30 Zadruhé v bodě 98 tohoto rozsudku však Tribunál konstatoval, že Rada neměla k dispozici žádný nepřímý důkaz, o který by mohla náležitě opřít závěr vyslovený v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení, podle něhož společnost City Cycle prováděla překládky.

31 Zatřetí v bodě 99 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že zajisté nelze vyloučit, že mezi všemi praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž neexistuje mimo uložení původního antidumpingového cla dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce základního nařízení, prováděla společnost City Cycle i překládky. Tribunál byl však přesvědčen, že na základě skutečnosti, že tato společnost nebyla s to doložit, že je skutečně výrobcem jízdních kol šrílanského původu nebo že splňuje kritéria podle čl. 13 odst. 2 základního nařízení, Rada nemohla dospět automaticky k závěru, že docházelo k překládkám prováděným společností City Cycle, neboť taková možnost nevyplývá ze základního nařízení ani z judikatury.

32 Tribunál tudíž konstatoval, že druhé části prvního žalobního důvodu je třeba vyhovět, aniž je třeba se zabývat ostatními výtkami společnosti City Cycle.

33 Tribunál proto zrušil čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení v rozsahu, v němž se vztahuje na společnost City Cycle.

Návrhová žádání účastnic řízení a řízení před Soudním dvorem

34 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-248/15 P společnost Maxcom navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek, pokud jde o druhou část prvního žalobního důvodu;

— v plném rozsahu zamítl první žalobní důvod, který uplatnila společnost City Cycle v řízení před Tribunálem, a

— uložil společnosti City Cycle náhradu nákladů, které vynaložila společnost Maxcom v rámci řízení o kasačním opravném prostředku a v souvislosti se svým vedlejším účastenstvím v řízení před Tribunálem.

35 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-254/15 P Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek, zamítl žalobu v prvním stupni a uložil společnosti City Cycle náhradu nákladů řízení a

— podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému posouzení a rozhodl, že o náhradě nákladů řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

36 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-260/15 P Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek, zamítl žalobu v prvním stupni a uložil společnosti City Cycle náhradu nákladů, které vynaložila Rada v řízeních v obou stupních a

— podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému posouzení a rozhodl, že o náhradě nákladů řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

37 V kasační odpovědi předložené ve spojených věcech C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P společnost City Cycle navrhuje, aby Soudní dvůr:

— kasační opravné prostředky směřující proti napadenému rozsudku v plném rozsahu zamítl;

— podpůrně, zčásti zrušil čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení, a to v rozsahu, v němž tato ustanovení rozšiřují antidumpingové clo uložené na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na společnost City Cycle a v němž jimi byla zamítnuta žádost o osvobození této společnosti;

— uložil společnosti Maxcom, Radě a Komisi náhradu nákladů, které vynaložila společnost City Cycle v rámci řízení v obou stupních a

— přijal veškerá další opatření, která bude považovat za vhodná.

38 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 4. srpna 2015 byly věci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

Ke kasačním opravným prostředkům

39 Důvody uplatněné společností Maxcom, Radou a Komisí se z velké části překrývají a lze je v podstatě roztřídit do čtyř skupin.

40 Komise zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, pokud neposoudil přípustnost žaloby společnosti City Cycle. Společnost Maxcom, Rada a Komise zadruhé uvádějí, že se Tribunál v několika ohledech dopustil nesprávného právního posouzení při aplikaci čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Rada a Komise zatřetí tvrdí, že napadený rozsudek je stižen vadami spočívajícími v nedostatku odůvodnění a v rozporuplném odůvodnění. Rada rovněž namítá, že Tribunál zkreslil některé skutkové okolnosti, které mu byly předloženy k posouzení. Komise začtvrté tvrdí, že Tribunál porušil její procesní práva.

K důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit tím, že nerozhodl o přípustnosti žaloby

Argumentace účastnic řízení

41 Komise Tribunálu vytýká, že nezkoumal přípustnost žaloby, jelikož k argumentům, které Komise uplatnila na jednání, uvedl pouze toto: zaprvé, v bodě 43 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise jakožto vedlejší účastnice řízení není oprávněna vznést námitku nepřípustnosti žaloby, v bodě 44 tohoto rozsudku zadruhé uvedl, že dotyčný žalobní důvod byl vznesen ve velmi pokročilém stadiu soudního řízení, a v tomtéž bodě zatřetí podotkl, že Komise uváděla pouhé domněnky, které nepodložila žádnými důkazy.

42 Zaprvé rozhodnutí Tribunálu nezkoumat přípustnost žaloby je přitom podle Komise v rozporu s judikaturou Soudního dvora, z níž vyplývá, že nepřípustnost musí být unijními soudy zkoumána i bez návrhu. Zadruhé skutečnost, že Komise mohla vznést námitku nepřípustnosti až na jednání, byla důsledkem rozhodnutí Tribunálu nepovolit Komisi, aby předložila spis vedlejšího účastníka řízení. Komise zatřetí zdůrazňuje, že Tribunál musel na základě dokumentů založených ve spise vědět, že společnost City Cycle neprokázala, že je výrobcem či vývozcem jízdních kol.

43 Společnost City Cycle s argumenty Komise nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

44 Je třeba konstatovat, že Tribunál nejprve v bodech 42 a 43 napadeného rozsudku uvedl, že jelikož je Komise vedlejší účastnice řízení podporující návrhová žádání Rady a Rada se nepřípustnosti žaloby nedovolává, Komise není oprávněna vznést námitku nepřípustnosti žaloby a Tribunál není povinen přípustnost žaloby zkoumat. V bodě 44 tohoto rozsudku Tribunál dále konstatoval, že Komise v tomto ohledu uvedla pouhé domněnky. V tomtéž bodě Tribunál rovněž poznamenal, že Komise na tyto domněnky poukázala ve velmi pokročilém stadiu řízení.

45 Na rozdíl od tvrzení Komise Tribunál o přípustnosti žaloby neopomněl rozhodnout. Posoudil argumenty Komise, podle nichž společnost City Cycle není výrobcem ani vývozcem šrílanského původu, nýbrž místním poskytovatelem, který jedná na účet čínského podniku. Na základě tohoto posouzení uvedl, že se zmíněné argumenty uplatněné na jednání neopírají o žádný nový důkaz o vztazích mezi společností City Cycle a dotčeným čínským podnikem, a jedná se tedy o pouhé domněnky. Námitku nepřípustnosti, kterou vznesla Komise, tudíž zamítl.

46 Nelze tedy konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, pokud neposoudil přípustnost předmětné žaloby na neplatnost. Z toho plyne, že tento důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K důvodům kasačních opravných prostředků vycházejícím z nesprávného právního posouzení při aplikaci čl. 13 odst. 1 základního nařízení

Argumentace účastnic řízení

47 Druhá skupina důvodů kasačních opravných prostředků je namířena proti bodům 98 a 99 napadeného rozsudku. Společnost Maxcom, Rada a Komise jsou v podstatě toho názoru, že tyto body jsou stiženy vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, jelikož Tribunál nesprávně aplikoval čl. 13 odst. 1 základního nařízení.

48 Společnost Maxcom a Komise Tribunálu v prvé řadě vytýkají, že rozhodl, že Rada nemohla dospět k závěru, že společnost City Cycle prováděla překládky, na základě zjištění, že tato společnost není skutečným výrobcem jízdních kol šrílanského původu a neprovádí montážní operace překračující limity stanovené v čl. 13 odst. 2 základního nařízení. Společnost Maxcom se přitom zaprvé domnívá, že za takových podmínek, jaké nastaly v posuzované věci, kdy společnost City Cycle dovážela díly čínského původu a vyvážela jízdní kola do Unie, aniž prokázala, že je výrobce nebo že její montážní operace překračují limity stanovené v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, lze dospět k závěru, že dochází k překládkám. Společnost Maxcom se zadruhé domnívá, že Tribunál společnost City Cycle „odměnil" za to, že poskytla neúplné, rozporuplné a neověřitelné informace. Společnost Maxcom zatřetí uvádí, že posouzení Tribunálu není v souladu s účelem základního nařízení ani s ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle které mají unijní orgány, jež vedou antidumpingová šetření a přijímají antidumpingová opatření (dále jen „unijní orgány"), v rámci těchto šetření širokou diskreční pravomoc.

49 Rada a Komise ve druhé řadě tvrdí, že Tribunál od unijních orgánů nesprávně vyžadoval, aby prokázaly, že každý výrobce-vývozce v zemi, která je předmětem šetření, provádí překládky, a obrátil tak důkazní břemeno. Zaprvé čl. 13 odst. 1 základního nařízení podle názoru Rady a Komise ukládá unijním orgánům, aby provedly analýzu na úrovni dané země, a nikoliv na úrovni jednotlivých vývozců, jelikož tuto analýzu mají provádět výrobci-vývozci. Takový výklad zadruhé zbavuje veškerého významu čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Tribunál zatřetí zaměnil pojem „praktika obcházení" s jedním z projevů takového obcházení, tedy s překládkou. Začtvrté požadavek, aby byly konstatovány jednotlivé překládky, odporuje judikatuře Soudního dvora, podle níž mají unijní orgány při prokazování obcházení široký prostor pro uvážení. Zapáté Tribunál v rámci posouzení jednotlivých žalobních důvodů, které mu byly předloženy, provedl výklad, který zjevně odporuje pojmu „praktika obcházení".

50 Společnost Maxcom, Rada a Komise ve třetí řadě tvrdí, že i kdyby byly závěry Rady o provádění překládek nesprávné, zrušení sporného nařízení není důvodné. Společnost Maxcom se totiž domnívá, že podle ustálené judikatury Soudního dvora odůvodňuje nesprávné právní posouzení zrušení dotčeného aktu pouze tehdy, pokud by byl v případě neexistence tohoto pochybení výsledek celkového posouzení odlišný. Rada a Komise kromě toho připomínají, že napadený rozsudek zpochybňuje bod 78 odůvodnění tohoto nařízení, ve kterém Rada konstatovala, že někteří šrílanští výrobci-vývozci jízdních kol se nepřihlásili anebo nespolupracovali, a vývoz prováděný těmito výrobci-vývozci je tedy předmětem praktik překládky. Z toho bodu odůvodnění vyplývá, že závěr o provádění překládek na Šrí Lance není založen pouze na zjištění, že takové překládky provádí společnost City Cycle. Komise tedy tvrdí, že i kdyby se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když tvrdila, že se společnost City Cycle podílela na překládkách, mohla na základě důkazů týkajících se dalších výrobců-vývozců šrílanského původu a změny obchodních toků dospět k závěru, že na Šrí Lance docházelo k překládkám.

51 Společnost City Cycle zpochybňuje přípustnost těchto argumentů – napadají totiž závěr Tribunálu, podle něhož neexistují dostatečné důkazy o překládkách z její strany, a týkají se tudíž skutkového posouzení. Společnost City Cycle s těmito argumenty nesouhlasí ani z věcného hlediska.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti

52 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že Soudní dvůr není příslušný ke zjišťování skutkového stavu a v zásadě ani k přezkoumání důkazů, ke kterým se Tribunál přiklonil na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž byly tyto důkazy získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů,

přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, jež mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž s výhradou případu zkreslení těchto důkazů nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora.

53 Údajné nedodržení pravidel použitelných v oblasti dokazování ovšem představuje právní otázku, která je ve fázi kasačního opravného prostředku přípustná (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 44).

54 Společnost Maxcom, Rada a Komise přitom výtkami, které vznášejí na podporu této skupiny důvodů kasačních opravných prostředků, Tribunálu v podstatě vytýkají, že nedodržel pravidla týkající se důkazního břemeno a míry dokazování požadované k doložení toho, že došlo k obcházení podle čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Argumentu společnosti City Cycle založenému na nepřípustnosti této skupiny důvodů kasačních opravných prostředků tedy nelze vyhovět.

– K věci samé

i) Úvodní poznámky

55 Výtky uplatněné společností Maxcom, Radou a Komisí v rámci této skupiny důvodů kasačních opravných prostředků se týkají důkazního břemene a míry dokazování požadované v oblasti obcházení za okolností, kdy část dotčených výrobců-vývozců nespolupracovala při šetření vůbec nebo nespolupracovala dostatečně.

56 V tomto ohledu je třeba předně připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63 a citovaná judikatura).

57 Co se dále týče důkazního břemene ohledně obcházení, podle čl. 13 odst. 1 základního nařízení je obcházení antidumpingových opatření prokázáno, jsou-li splněny čtyři podmínky. Zaprvé musí dojít ke změně obchodních toků mezi třetí zemí a Unií nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření. Tato změna musí být zadruhé způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Zatřetí musí existovat důkazy, které prokazují, že výrobnímu odvětví Unie vznikne újma nebo že jsou mařeny vyrovnávací účinky antidumpingového cla. Začtvrté musí existovat důkazy o dumpingu.

58 Podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení je na Komisi, aby zahájila šetření na základě důkazů, které *prima facie* svědčí o praktikách obcházení. Podle judikatury Soudního dvora upravuje toto ustanovení zásadu, že v případě obcházení nesou důkazní břemeno unijní orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35).

59 Ze znění a systematiky článku 13 základního nařízení kromě toho vyplývá, že při prokazování obcházení musí tyto orgány provést celkovou analýzu týkající se třetí země, která je předmětem šetření souvisejícího s obcházením jako celkem. Při prokazování takového obcházení naopak nemusí provádět analýzu situace jednotlivých výrobců-vývozců, jelikož tuto analýzu provádějí uvedení výrobci-vývozci v rámci žádostí podaných na základě čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení.

60 Článek 13 odst. 1 základního nařízení totiž stanoví, že pokud je prokázáno obcházení antidumpingových opatření, tato opatření mohou být zejména rozšířena na dovoz obdobných výrobků ze třetích zemí. Článek 13 odst. 4 tohoto nařízení kromě toho stanoví, že výrobcům-vývozcům usazeným v této třetí zemi může být uděleno osvobození, pokud o to požádali, nejsou ve spojení s výrobci-vývozci, kteří podléhají uvedeným opatřením, a prokázali, že se nepodílejí na praktikách obcházení. V tomto ustanovení je uvedeno, že žádosti o osvobození musí být řádně odůvodněny.

61 Jak v této souvislosti uvádějí Rada a Komise, obcházení antidumpingových opatření podle čl. 13 odst. 1 základního nařízení dokládají pro celou předmětnou třetí zemi unijní orgány, zatímco skutečnost, že jejich specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení, prokazují jednotliví výrobci-vývozci.

62 Co se nakonec týče míry dokazování požadované k prokázání obcházení za předpokladu nedostatečné nebo neexistující spolupráce části výrobců-vývozců, je třeba připomenout, že žádné ustanovení základního nařízení nepřiznává Komisi v rámci šetření týkajícího se obcházení donucovací pravomoc vůči výrobcům či vývozcům, jichž se daný podnět týká, aby se účastnili šetření nebo poskytli informace. Komise je tedy závislá na dobrovolné spolupráci zúčastněných stran při poskytování nezbytných informací (rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 32).

63 Z tohoto důvodu unijní normotvůrce v čl. 18 odst. 1 základního nařízení stanovil, že pokud zúčastněná strana odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů (rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 33).

64 Článek 18 odst. 6 téhož nařízení kromě toho upřesňuje, že nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

65 Za okolností, kdy výrobci-vývozci vůbec nespolupracovali, Soudní dvůr rozhodl, že ačkoliv základní nařízení, a konkrétně jeho čl. 13 odst. 3 stanoví zásadu, že důkazní břemeno ohledně obcházení nesou unijní orgány, cílem čl. 18 odst. 1 a 6 tohoto nařízení, který stanoví, že tyto orgány mohou závěry šetření týkajícího se obcházení založit na dostupných údajích a že účastníkům řízení, kteří při šetření nespolupracovali, hrozí, že se ocitnou v méně příznivé situaci, než kdyby při zmíněném šetření spolupracovali, je zmírnit nároky kladené na uvedené důkazní břemeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35).

66 Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že z článku 18 základního nařízení vyplývá, že unijní normotvůrce neměl v úmyslu zavést právní domněnku, která by umožňovala z nedostatečné spolupráce účastníků řízení či dotčených stran přímo dovodit existenci obcházení, a sejmout tak z unijních orgánů veškeré důkazní břemeno. Avšak s ohledem na možnost učinit závěry, a to dokonce i konečné, na základě dostupných údajů a zacházet se stranou, která nespolupracuje vůbec nebo jen částečně, méně příznivě, než kdyby spolupracovala, je zcela zjevné, že unijní orgány jsou oprávněny vycházet ze souboru shodujících se nepřímých důkazů, na jejichž základě lze dospět k závěru, že dochází k obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení (rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 36).

67 Jakékoli jiné řešení by mohlo ohrozit účinnost obchodních ochranných opatření v Unii pokaždé, když se unijní orgány potýkají s odmítnutím spolupráce v rámci šetření, jehož cílem je prokázat obcházení (rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 37).

68 V projednávaném případě se nedostatečná spolupráce netýká všech výrobců-vývozců, nýbrž pouze části z nich. Znění čl. 13 odst. 1 základního nařízení přitom nebrání unijním orgánům, aby konstatovaly obcházení antidumpingových opatření na základě souboru shodujících se nepřímých důkazů, pokud výrobci-vývozci, kteří dovážejí významnou část dotčených výrobků do Unie, nespolupracovali při šetření vůbec nebo nespolupracovali dostatečně. Oprávnění uvedených orgánů dospět k závěru o existenci obcházení ve smyslu tohoto ustanovení na základě takového souboru shodujících se nepřímých důkazů je za takových okolností, jaké nastaly v projednávaném případě, odůvodněné také potřebou zajistit účinnost obchodních ochranných opatření.

69 I když jsou unijní orgány oprávněny vycházet z takového souboru nepřímých důkazů, nic to nemění na tom, že tyto důkazy musí podle čl. 13 odst. 1 a 3 základního nařízení prokázat, že jsou splněny čtyři podmínky uvedené v bodě 57 tohoto rozsudku. Co se týče druhé z těchto podmínek, uvedené orgány musí mít poznatky o tom, že změna obchodních toků je způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod.

ii) K nesprávnému právnímu posouzení při aplikaci čl. 13 odst. 1 základního nařízení

70 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba zjistit, zda je argumentace Tribunálu stižena vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení při aplikaci čl. 13 odst. 1 základního nařízení, jichž se měl Tribunál podle tvrzení společnosti Maxcom, Rady a Komise dopustit tím, že v bodě 99 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada nemohla dospět k závěru o provádění překládek ze strany společnosti City Cycle, a v důsledku toho vyhověl žalobě a zrušil čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení v rozsahu, v němž se vztahuje na tuto společnost.

71 Společnost Maxcom, Rada a Komise zaprvé v podstatě namítají, že Rada mohla v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení – na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál – vyvodit závěr o provádění překládek ze zjištění, že společnost City Cycle není skutečným výrobcem jízdních kol šrílanského původu a neprovádí montážní operace překračující limity stanovené v čl. 13 odst. 2 základního nařízení. Zadruhé Tribunálu vytýkají, že od unijních orgánů vyžadoval, aby prokázaly, že každý výrobce-vývozce v zemi, která je předmětem šetření, provádí překládky, a obrátil tak důkazní břemeno. Zatřetí tvrdí, že i kdyby byly závěry Rady o provádění překládek nesprávné, zrušení sporného nařízení nebylo důvodné.

72 Společnost Maxcom, Rada a Komise těmito argumenty zpochybňují body 98 a 99 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál konstatoval, že Rada neměla k dispozici žádné indicie, o které by mohla opřít tvrzení uvedené v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení, podle něhož společnost City Cycle prováděla překládky. Dále uvedl, že na základě skutečnosti, že společnost City Cycle nebyla s to doložit, že je skutečně výrobcem jízdních kol šrílanského původu nebo že splňuje kritéria podle čl. 13 odst. 2 základního nařízení, Rada nemohla dospět automaticky k závěru, že společnost City Cycle prováděla překládky.

73 Na rozdíl od toho, co vyplývá z argumentů společnosti Maxcom, Rady a Komise i napadeného rozsudku, bod 78 odůvodnění sporného nařízení neobsahuje individuální analýzu případných praktik obcházení, které prováděla společnost City Cycle.

74 Tento bod odůvodnění je součástí oddílu tohoto nařízení nadepsaného „překládky“, který se věnuje druhé ze čtyř podmínek popsaných v bodě 57 tohoto rozsudku. V tomto oddíle Rada nejprve v bodě 77 odůvodnění sporného nařízení uvedla, že u tří ze šesti společností, které při šetření původně spolupracovaly, neodhalilo toto šetření žádné praktiky překládky. Co se týče ostatních vývozců, Rada uvedla, že tito nespolupracovali. V bodě 78 odůvodnění tohoto nařízení Rada dále podotkla, že v bodě 58 odůvodnění uvedeného nařízení byla potvrzena změna obchodních toků mezi Šrí Lankou a Unií a že někteří šrílanští výrobci-vývozci se nepřihlásili anebo nespolupracovali. Z toho dovodila, že

vývoz do Unie prováděný těmito výrobci-vývozci „je předmětem“ praktik překládky. V bodě 79 odůvodnění téhož nařízení Rada nakonec konstatovala, že je potvrzena existence překládky výrobků čínského původu na Šrí Lance.

75 Závěr o provádění překládek se tedy týká všech výrobců-vývozců, kteří odmítli spolupracovat a je založen na dvou zjištěních, totiž zjištění o změně obchodních toků a zjištění o nedostatečné spolupráci části výrobců-vývozců.

76 Jak přitom vyplývá ze zásad uvedených v bodech 65 až 69 tohoto rozsudku, na základě těchto dvou zjištění nebylo možné dovodit zapojení společnosti City Cycle jakožto jednotlivého výrobce-vývozce do překládek ani provádění takových praktik na Šrí Lance.

77 Ačkoliv jsou totiž unijní orgány oprávněny dospět v případě nedostatečné spolupráce k závěru o obcházení na základě souboru shodujících se nepřímých důkazů, neexistuje právní domněnka, která by umožňovala dovodit takové obcházení přímo z nedostatečné spolupráce účastníka řízení. Tyto orgány kromě toho musejí mít k dispozici nepřímé důkazy toho, že jsou splněny všechny čtyři podmínky obcházení uvedené v bodě 57 tohoto rozsudku, a to včetně podmínky, že změna obchodních toků je způsobena praktikami obcházení. Z toho vyplývá, že Rada nemohla dospět k závěru o provádění překládek pouze na základě nedostatečné spolupráce části výrobců-vývozců.

78 Vzhledem k tomu, že změna obchodních toků je první ze čtyř podmínek, které musejí být splněny, aby bylo obcházení náležitě prokázáno, Rada nemohla vycházet ze závěru o existenci obcházení jako z nepřímého důkazu toho, že je splněna druhá z těchto čtyř podmínek, podle které musí být taková změna způsobena praktikami obcházení.

79 Vzhledem k tomu, že tedy Rada nemohla na základě dvou zjištění uvedených v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení důvodně dospět k závěru o zapojení společnosti City Cycle jakožto jednotlivého výrobce-vývozce do překládek ani o provádění takových praktik na Šrí Lance, Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, pokud v bodě 99 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada nemohla dospět k závěru o provádění překládek ze strany společnosti City Cycle, a v důsledku toho vyhověl žalobě a zrušil čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení v rozsahu, v němž se vztahuje na tuto společnost.

80 Na rozdíl od tvrzení Rady a Komise se kromě toho v napadeném rozsudku nevyskytuje žádná zmínka, na jejímž základě by bylo možné se domnívat, že Tribunál měl v úmyslu po unijních orgánech vyžadovat, aby prokázaly, že každý výrobce-vývozce provádí překládky. Pokud totiž Tribunál konstatoval, že Rada nemohla dospět k závěru o provádění překládek ze strany společnosti City Cycle, a částečně zrušil sporné nařízení, pouze vyvodil důsledky z toho, že Rada nemohla na základě informací, které měla k dispozici a které jsou popsány v bodě 78 odůvodnění sporného nařízení, dospět k závěru o provádění překládek v dané zemi, a tyto informace fakticky nedokládaly zapojení společnosti City Cycle do takových operací.

81 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba druhou skupinu důvodů kasačních opravných prostředků zamítnout jako neopodstatněnou.

K důvodům kasačních opravných prostředků vycházejícím z nedostatečného odůvodnění, rozporuplného odůvodnění a zkreslení skutkového stavu

Argumentace účastnic řízení

82 V rámci třetí skupiny důvodů kasačních opravných prostředků společnost Maxcom, Rada a Komise tvrdí, že Tribunál nedostál své povinnosti uvést odůvodnění. Rada také namítá, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly předloženy k posouzení.

83 Rada a Komise v prvé řadě tvrdí, že napadený rozsudek není dostatečně odůvodněn, jelikož v něm Tribunál nevysvětlil, proč Rada porušila čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Z bodů 98 a 99 tohoto rozsudku totiž nelze dovodit, zda pochybení vytýkané Radě představuje prosté či zjevné nesprávné posouzení. Tribunál dále nezdůvodnil, proč nemohl na základě důkazů, které mu předloženy k posouzení, a to včetně dostupných údajů, dospět k závěru, že společnost City Cycle prováděla překládky.

84 Společnost Maxcom a Rada ve druhé řadě namítají, že odůvodnění napadeného rozsudku je rozporuplné. Společnost Maxcom zaprvé tvrdí, že závěry uvedené v bodech 98 a 99 tohoto rozsudku vyvrací závěry Tribunálu týkající se druhého žalobního důvodu, a to konkrétně úvahy uvedené v bodech 131 a 135 tohoto rozsudku, v nichž Tribunál uvedl, že informace poskytnuté společností City Cycle jsou nedostatečné, a zamítl výtku vycházející toho, že Rada údajně porušila článek 18 základního nařízení, zásadu proporcionality a povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o zjištění týkající se nedostatku spolupráce ze strany společnost City Cycle. Komise zadruhé uvádí, že z bodu 97 zmíněného rozsudku vyplývá, že důkazy předložené společností City Cycle nemohou doložit, že tato společnost je skutečně vývozcem šrílanského původu nebo že splňuje kritéria podle čl. 13 odst. 2 základního nařízení. Komise se v této souvislosti táže, jak je možné, že ačkoliv tyto důkazy prokazují, že se společnost City Cycle dopouští obcházení prostřednictvím praktik montáží, nemohou doložit, že je zmíněná společnost zapojena i do překládek. Komise zatřetí Tribunálu vytýká, že konstatoval, že Rada neměla k dispozici žádný nepřímý důkaz, na jehož základě by bylo možné dospět k závěru, že společnost City Cycle byla zapojena do takových překládek, a že k závěru o obcházení ze strany společnosti City Cycle, který byl učiněn v bodě 131 napadeného rozsudku, bylo možno dospět na základě celé řady dostupných údajů.

85 Rada ve třetí řadě tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly předloženy k posouzení. Zaprvé vzhledem k tomu, že překládky v dané zemi byly náležitě prokázány a společnost City Cycle neměla nárok na osvobození, Rada z uvedených skutečností nemohla dovodit nic jiného, než že společnost City Cycle provádí překládky. Zadruhé je toto zkreslení patrné i z bodů 83, 94, 97, 109, 112 a 121 napadeného rozsudku, které se týkají žádosti o osvobození společnosti City Cycle a vylučují, že zmíněná společnost splnila podmínky, které musí být naplněny, aby mohl být na základě montáže v zemi, jíž se týká šetření, přiznán určitým výrobkům místní původ.

86 Společnost City Cycle s těmito argumenty nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

87 Co se v prvé řadě týče argumentu týkajícího se nedostatečného odůvodnění, je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora musí z odůvodnění rozsudku jasně a jednoznačně plynout úvahy Tribunálu, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého rozhodnutí a Soudní dvůr mohl provést soudní přezkum (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 54).

88 Okolnost, že v bodech 98 a 99 napadeného rozsudku není uvedeno, zda pochybení Rady představuje prosté či zjevné nesprávné posouzení, nemůže v tomto ohledu v žádném případě vést ke zrušení napadeného rozsudku.

89 Je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá konstatování, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci těchto orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být vzaty v úvahu při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich

vyvozovány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, body 35 a 36 a citovaná judikatura).

90 Jak přitom v projednávaném případě vyplývá z bodu 79 tohoto rozsudku, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, Tribunál konstatoval, že důkazy, ze kterých Rada vyvodila závěr o provádění překládek na Šrí Lance, tento závěr nemohly doložit. S ohledem na judikaturu citovanou v předchozím bodě tohoto rozsudku z bodu 98 napadeného rozsudku sice implicitně, ale nutně vyplývá, že Tribunál ve zmíněném bodě konstatoval zjevně nesprávné posouzení.

91 Pokud jde dále o skutečnost, že Tribunál údajně nevysvětlil, proč na základě důkazů, které mu byly předloženy, nelze dospět k závěru, že společnost City Cycle prováděla překládky, postačuje uvést, že takový argument je neopodstatněný, jelikož Tribunál tuto skutečnost osvětlil. V bodech 98 a 99 napadeného rozsudku v této souvislosti uvedl, že Rada neměla na podporu tohoto závěru k dispozici žádné nepřímé důkazy a že uvedený závěr nelze dovodit z okolnosti, že tato společnost neprokázala, že je skutečně vývozcem šrílanského původu nebo že splňuje kritéria stanovená v čl. 13 odst. 2 základního nařízení.

92 Z toho vyplývá, že argument týkající se nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku musí být odmítnut.

93 Pokud jde v druhé řadě o údajné rozpory v napadeném rozsudku, je třeba zaprvé konstatovat, že závěry uvedené v bodech 98 a 99 tohoto rozsudku nikterak nevyvrací závěry týkající se druhého žalobního důvodu, v nichž Tribunál uvedl, že informace poskytnuté společností City Cycle jsou nedostatečné a zamítl výtku vycházející z toho, že Rada porušila článek 18 základního nařízení, zásadu proporcionality a povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o zjištění týkající se nedostatku spolupráce ze strany společnosti City Cycle. Jak totiž plyne z bodu 66 tohoto rozsudku, ačkoliv jsou unijní orgány oprávněny dospět v případě nedostatečné spolupráce k závěru o obcházení na základě souboru shodujících se nepřímých důkazů, neexistuje právní domněnka, která by umožňovala dovodit takové obcházení přímo z nedostatečné spolupráce účastníka řízení.

94 Pokud jde zadruhé o argument týkající se bodu 97 napadeného rozsudku a skutečnosti, že důkazy nasvědčují tomu, že se společnost City Cycle dopouští obcházení antidumpingových opatření prostřednictvím praktik montáže, postačuje poznamenat, že v napadeném rozsudku není žádná zmínka o tom, že tato společnost prováděla montážní operace, takže tento argument je neopodstatněný.

95 Co se zatřetí týče tvrzeného rozporu mezi závěry, že Rada neměla k dispozici žádný nepřímý důkaz, na jehož základě by bylo možné dospět k závěru, že společnost City Cycle byla zapojena do překládek, a že k tomuto závěru bylo možno dospět na základě celé řady dostupných údajů, je nutno konstatovat, že tento argument vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. V bodě 131 napadeného rozsudku totiž Tribunál zamítl výtku společnosti City Cycle týkající se porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany Rady, kterého se měla Rada dopustit tím, že zejména neosvětlila povahu dostupných údajů ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení, které vzala do úvahy. Na rozdíl od tvrzení Komise tedy Tribunál v uvedeném bodě rozhodně nedovodil, že na základě dostupných údajů bylo možné dovodit existenci obcházení. V rozporu nejsou ani závěry uvedené v bodech 131 a 135 napadeného rozsudku.

96 Argument, že odůvodnění napadeného rozsudku je rozporuplné, je tedy třeba odmítnout jako neopodstatněný.

97 Pokud jde ve třetí řadě o zkreslení skutkových okolností, které namítá Rada, je třeba zaprvé uvést, že na rozdíl od tvrzení tohoto orgánu z bodu 79 tohoto rozsudku vyplývá, že nelze konstatovat, že bylo náležitě prokázáno provádění překládek v dané zemi. Zadruhé, ačkoliv Rada tvrdí, že je toto zkreslení patrné i ze závěrů napadeného rozsudku, které se týkají žádosti o osvobození společnosti City Cycle

a vylučují, že tato společnost splnila podmínky, které musí být naplněny, aby mohl být na základě montáže v zemi, jíž se týká šetření, přiznán určitým výrobkům místní původ, neupřesňuje, jak Tribunál svými závěry zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly předloženy k posouzení. Tento argument Rady tedy musí být odmítnut jako neopodstatněný.

98 Argument týkající se zkreslení skutkových okolností, jakož i třetí skupinu důvodů kasačních opravných prostředků je tedy třeba v plném rozsahu zamítnout jako neopodstatněné.

K důvodu kasačního opravného prostředku, který Komise vyvozuje z porušení svých procesních práv

Argumentace účastnic řízení

99 Komise tvrdí, že Tribunál porušil její procesní práva, jelikož jí zakázal předložit spis vedlejšího účastníka. Tento orgán v tomto ohledu nejprve připomíná, že se Tribunál rozhodl vyhovět žádosti o projednání věci ve zrychleném řízení, v jehož rámci je podle čl. 76a odst. 2 druhého podstavce jednacího řádu Tribunálu ve znění platném v době, kdy před tímto soudem probíhalo řízení, vyloučeno, aby Komise předkládala jakákoliv písemná podání. Rozhodnutí Tribunálu projednat věc v tomto řízení však postrádá odůvodnění. Tribunál vydal rozsudek po 19,3 měsících a průměrná délka řízení před tímto soudem byla v roce 2014 23,4 měsíců.

100 Komise dále uvedla, že když se ukázalo, že věc je mnohem složitější, než si Tribunál myslel, požádala o povolení předložit spis vedlejšího účastníka v rámci organizačního procesního opatření. Tato žádost však byla dne 9. července 2014 bez odůvodnění zamítnuta. S ohledem na skutečnou délku řízení před Tribunálem přitom nebylo přetrvávající rozhodnutí Tribunálu nepovolit Komisi předložení písemného vyjádření odůvodněno potřebou urychlit řešení věci.

101 Komise je konečně toho názoru, že závěry Tribunálu, které jsou podle ní stiženy nesprávným právním posouzení, souvisejí s její vyšetřovací činností. Kdyby jí bylo dovoleno se před jednáním vyjádřit, tyto závěry by byly odlišné.

102 Společnost City Cycle s těmito argumenty nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

103 Co se zaprvé týče argumentu souvisejícího s účelností rozhodnutí Tribunálu projednat věc ve zrychleném řízení podle čl. 76a odst. 2 druhého pododstavce jednacího řádu Tribunálu ve znění platném v době, kdy před tímto soudem probíhalo řízení, je třeba uvést, že podle čl. 116 odst. 3 tohoto jednacího řádu musí vedlejší účastník přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

104 V projednávaném případě přitom Komise předložila žádost o vstup do řízení jako vedlejší účastnice kanceláři Tribunálu dne 17. října 2013 a žádosti společnosti City Cycle o projednání věci ve zrychleném řízení bylo vyhověno rozhodnutím ze dne 8. října 2013.

105 Komise tedy byla povinna přijmout stav řízení, jaký tu byl v době, kdy do něj vstoupila, a rozhodnutí projednat věc ve zrychleném řízení nemůže účinně zpochybňovat.

106 Pokud jde zadruhé o zamítnutí návrhu Komise na nařízení organizačních procesních opatření ze strany Tribunálu, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je jedině Tribunál v zásadě oprávněn posoudit, zda je případně nezbytné doplnit poznatky, které má k dispozici ve věcech, které mu jsou předloženy (viz rozsudek ze dne 9. června 2016, PROAS v. Komise, C-616/13 P, EU:C:2016:415, bod 66 a citovaná judikatura). Otázka průkaznosti procesních písemností je předmětem

jeho svrchovaného posouzení skutkových okolností, které nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku, s výjimkou případu zkreslení důkazů předložených Tribunálu nebo jestliže z dokumentů založených ve spise vyplývá věcná nesprávnost zjištění Tribunálu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Heli-Flight/EASA, C-61/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:59, bod 94 a citovaná judikatura).

107 Komise však v projednávaném případě nenamítá zkreslení důkazů předložených Tribunálu ani věcnou nesprávnost jeho zjištění. Z toho vyplývá, že rozhodnutí Tribunálu zamítnout návrh na nařízení organizačních procesních opatření, nelze účinně zpochybnit.

108 Zatřetí, i když Komise tvrdí, že závěry Tribunálu by byly odlišné, pokud by jí bylo povoleno se před jednáním vyjádřit, neupřesňuje, jaké závěry Tribunálu má na mysli, ani proč by byly tyto závěry odlišné.

109 Tento důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

110 S ohledem na výše uvedené úvahy je tedy třeba posuzované kasační opravné prostředky zamítnout.

K nákladům řízení

111 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

112 Vzhledem k tomu, že společnost City Cycle požadovala náhradu nákladů řízení a společnost Maxcom, Rada a Komise neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů vynaložených v řízení v prvním stupni ve věci T-413/13 i v řízeních o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravné prostředky ve věcech C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P se zamítají.**

2) **Společnost Maxcom Ltd, Rada Evropské unie a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností City Cycle Industries v řízení v prvním stupni ve věci T-413/13 i v řízeních o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.